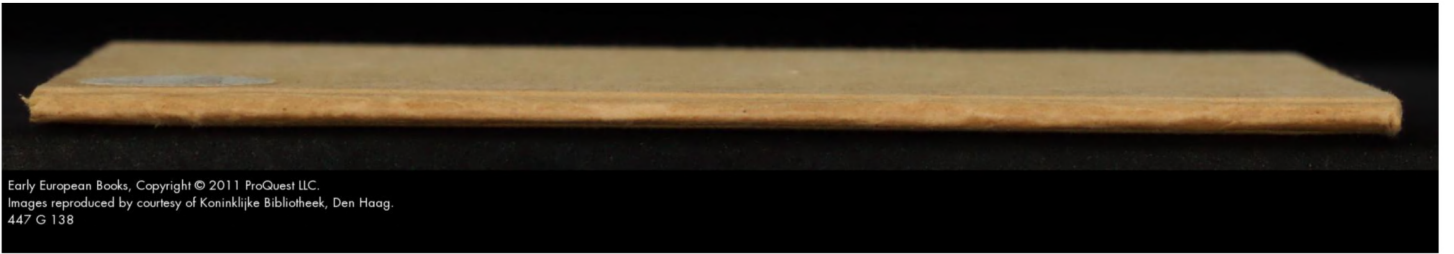

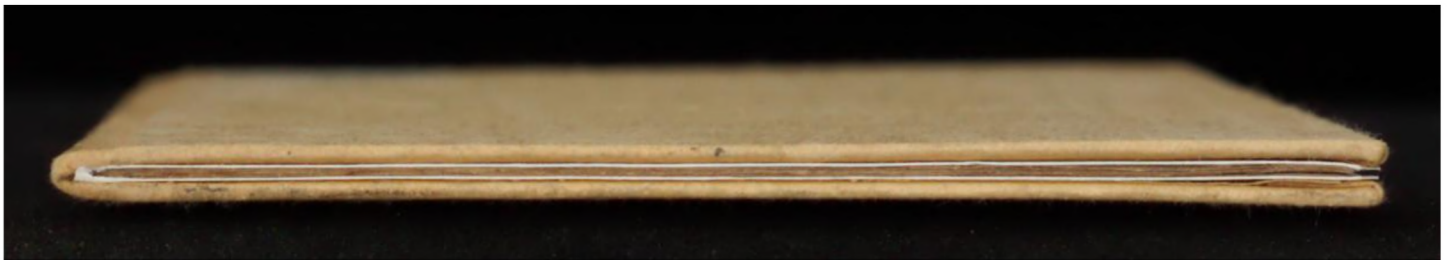
447
G138

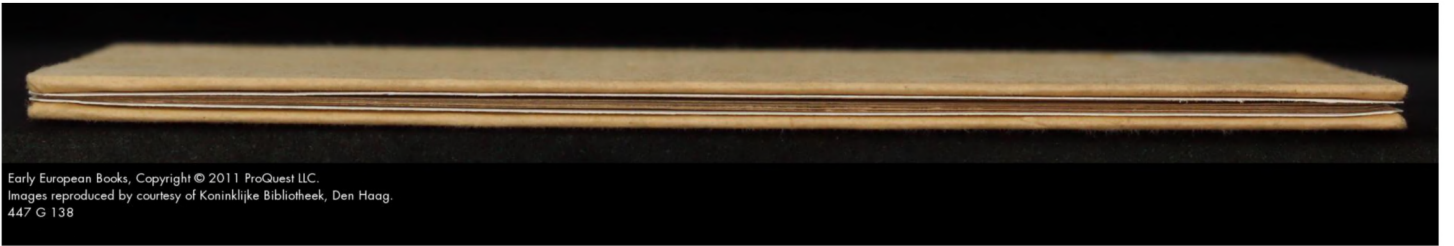
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 138

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 138

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 138

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 138

Handwritten text, possibly a library stamp or signature, located in the lower right quadrant of the page. The text is faint and appears to be written in a cursive or semi-cursive script. It includes the letters "KIB" in a larger, bolder font, which might be an acronym or a specific library identifier.

447
G 138
D' A A R D I G E
COLICOQUELLE,
K L U C H T S P E L ;

Op de Reegel,
*Een die liegt, die wordt belogen.
Die bedriegt, die wordt bedrogen.*

Gerijmt door
JAN VAN DAALEN.
Gespeelt op d'Amsterdamsche Schouwburg.

t' A M S T E R D A M,
By Jacob Lescailje, Boekverkooper op de Middeldam,
naast de Vismarkt, in 't jaar 1668.

P E R S O N A G I E N.

Haanrey , Meester Kleermaker.

Colicoquelle , de Knecht.

Levijntje , de Dochter.

Kapiteyn Krol , een Optrekker.

Monsieur Kater , zijn Medegezel.

De Schoone Waardin.

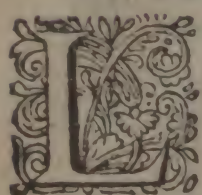
D' A A R-

3

D' A A R D I G E COLICOQUELLE.

E E R S T E U Y T K O M S T.

Haanrey en Colicoquelle.

Et wel op 't geen ik zeg, hoorje Colicoquelle?
Houdt daar, neemt deze brief, en wilt die gaan
bestelle,
Ic weet wel waar ik meen: gins tot de schoone
Wardin.

Wanneer als gy 'er komt, zo vraagt, is Iuffrou in?
Maar geeftze niemant als haar zellever in handen,
Of anders raakten ik en zy te zaam in schanden.

Colic. Maar zeg, wat hangt 'er uit, en hoe hiet ook de straat?

Haanr. 't Is in de Vis-steeg, naast de vrolijke Soldaat,
In de frisse Roemer.

Colic. Ha, 'k weet. Dat 's byger een motkas:
De brief die ziet 'er uit schier ofze half verrot was.

Haanr. 't Is een Minnebrief; 'k hebze in drie jaar gemaakt.

Colic. In zulken korten tijt?

Haanr. Ik rijmde dat het kraakt,

By nacht en dach, en 'k hoop hier meê haar gunst te win-
nen.

Colic. Byger dat 's wel bedocht, je hebt wel kloeke zinnen;
Wie zou zeggen dat 'er zo veel inje hoofd steekt.

Haanr. Nou, gaat heen, zie toe datje ze niet op en breekt,
En groet 'er uit mijn naam, zo krijgje een vereering
Voorje brief-loon.

Colic. Ia makel-gelt van de fijne neering.

Haanr. En zeg, dat ik al mijn zin op haar heb gezet.

Colic. Maar isze zoo schoon datze de naam van Schoon het?

Haanr. Ia door haar schoonheit leeftze staag in mijn ge-
dachten.

A 2

Colic.

Colic. Nou Baas, ik gaan 'er heen, je meugt me hier verwach-

Haanr. Doet zo ik u belaft, en wilje lustig voortspoên. (ten.

Al mijn vrees is, dat hy zijn bootſchap niet zal wel doen.

Haanrey binnen.

Colicoquelle aan d'een zy.

Terwijl 'k alleenig ben, moet ik dees brief eens lezen.

Is 'et een Minne-brief, zo moet 'et vry wat wezen.

Ik ben beluſt te weten wat 'er mag in ſtaan :

Maar dat hy 't evenwel wiſt, hy zou mijn wakker ſlaan.

't Is al een drollige Baas, onze meester Haanrey.

Ik zie hier niemant niet, me dunkt nu is de baan vry ,

En zonder lang te ſtaan, ik zalze allijkewel op doen ,

En zoze niet en deucht zal ikze gaan vergoên ;

Wel ja, 'k ben meê een Poët : zie daar, ik wil wel zweren

Als datze niet en deucht, ik moetze eens korrigeeren.

Hy leeft de Brief.

Eele wijze Goddin ,

U lieffelijke oogen ,

Zo krachtig van vermogen ,

Gelyken zelfs de Min.

Ia wel docht ik het niet dat hy hem had verzind !

Doch het is hem te vergeven, want hy is van liefde blind,

Waar door hy zijn zelve noch zal aan 't ent quellen.

Kom, kom, ik zal 't veranderen, en op zijn voeten ſtellen.

Geele grijze VVaardin ,

U ſcheele kate-oogen

Die hoop ik noch te loogen

Zo blaau gelijk een Tin.

Dat 's wat aârs te zeggen, en van veel beter ſtof.

Nu al voort, laat hooren, luidt dit meê zo grof.

Hy leeft voort.

U montje ik verkoor ,

En tantjes van gelyken ,

Die hoeven niet te wijken

Voor 't alderschoonſt Voor.

Dit

COLICOQUELLE.

5

Dit is noch veel slimmer ! ik durf de brief niet geven ,
Trouwen, 't is een korte tijdt in drie jaar geschreven.
Ik mag dit al meê uit doen, en stellen 't na mijn zin ,
Dan fraairjes toegesloten, en 'k geefze de Waardin.

Van 't een tot 't ander oor

Zoo is u mond, van wijtte ;

U tanden om te bijtte

Gy over lang verloor.

Puik , puik beget , Homeer moet hier zijn broek veur
strijken.

Ay wat, mijn hoofd doet zeer van al dat rederijken.

Haanrey uit en luistert.

U hals gelijk een Zwaan.

Haanr. Wat !

Colic. Foey, dat 's te vuil.

Haanr. Hoe !

Colic. Dat hy noch zei, u halsje gelijk een Uyl,
Of als een . . .

Haanr. Iou schelm, wat durfje jou onderwinden ?

Hy staat hem. Colicoquelle valt op zijn knien en bidt.

Colic. 't Is een nieu Lierje.

Haanr. Ik zal 'er de vois op vinden.

Colic. Och mijn Keizerlijke Kleermaker, mijn Koninglijke
Kleermaker, och gena ,

Mijn Hertoglijke, mijn Prinsfelijke Kleermaker, ik bidt
datje mijn niet en sla ,

Mijn Graeflijke, mijn Baronnelijke Kleermaker, och wilt
het mijn vergeven ,

Mijn goe Edelmannelijke Kleermaker, ik zel 't niet meer
doen van al mijn leven ,

Mijn suikerde Koopmannelijke Kleermaker, ik bidt, wilt
my te recht verstaan ,

Mijn geconfijte Burgerlijke Kleermaker, ik heb 't om best
wille gedaan ,

Och mijn Kleermaker , die de beekers zoldeert daar de
Boeren de billen in dragen ,

A 3

Gy

D' A A R D I G E

Gy die daar zit op uwen Eed'len Tafel als een doorlugte
Triumph-wagen,
En voert een scharpe Lans in U E. ontzaggelijke wel
strijdbre hand,
Ia gy, die de Kroon boven alle Vorsten en Ridderen in u
Wapen spant,
Dat is drie Luizen op een root lapje.

Haanr. Wilt zwijgen,
Iou lourhangel, of ik zal een ende houts gaan krijgen,
En slaanje half doot, op datje niet kan gaan;
Maar ik ben al te eerlijk dat 'k mijn handt zou slaan
Aan zoo een schelm, die verandert zijn Meesters brieven.
Colic. Ik ben een dubbelde schellem, ja slimmer als de dieven.
Haanr. Hy maakt noch dat ik lach, hoe quaat dat ik ook
ben.

Colic. Ik bidtje Miestertje, datje niet je hantjes schen.
Haanr. Staat op, je hebt gena: maar wilt hier wel op letten,
Datje niet een voet zult buiten de deur gaan zetten
Terwijl ik uit ben, en tapt ook voor al gien Wijn;
En laat ook niemant in: draagt zorge voor Levijn,
Of sluitze liever op, ik geefze in uw bewaring;
Daar is Kapitein Krol die houdt hier staag vergaring
Met Monseur Kater, en ik zorg dat is haar Pol;
Want al wat datze spreekt is van Kapitein Krol.
Colic. Kom, geefme de sleutel, ik zelze in de kamer
Sluiten.

Haanr. Daar, loopt naar huis.

Colic.

Wel Baasje. *Colic. binnen.*

Haanr.

Geen bequamer

Dan de man zelve, ik gaander zo voort na toe:
Hadt hy de brief daar zo gebrocht, denkt een reis hoe
Quaat zou zy geweest hebben, doch niet zonder reden;
Wel aan, ik spoei mijn gang, om haar mijn min t'ontle-
den. *binnen.*

Kapitejn

Kapiteyn Krol nyt.

MYn hart is nu verheugt, ik ga zo na mijn Lief,
 MO lang-gewenschten dach! waar in ik mijn gerief
 Genieten zal! ik schijn als op een nieu herbooren,
 Haar Vader is nu uit, en zal ons niet verstooren,
 Hy quam mijn in 't gemoet. Levijntje, waarde Vrou,
 Gy legt zo in mijn zin, ik u niet ruilen wou
 Voor d'alder schoonste Maagt, of Dochter hier ter
 Steede;
 'k Weet zy na my verlangt, ik stel haar hart te vreden,
 Zo dra ik by haar ben, zo zeer is zy verblijdt.
 Nu voort, niet lang te staan, 't is overdubbelt tijdt,
 Ik klop vrymoedig an, of val terstont aan 't schellen.
Colic. van binne. Wie klopt daar?
K. Krol. Ik, 't is Vriend, Monsieur Colicoquelle.

Colicoquelle nyt.

HO, ho, ben jy 't Kaptein? wat doeje aan de deur?
K. Krol. **H**ls Levijntje niet in? ay, laatze komen veur.
Colic. Ia, ja, 'k weet wat jou schort, jy woutze garen spreek-
 ken.
K. Krol. Ia.
Colic. Mijn lieve man, je moet eerst de deur opbreken:
K. Krol. Hoe, Colicoquelle, heb jy de sleutel niet?
Colic. Ia, ja: maar wil ikje wat zeggen? ziet,
 le verstaat wel.
K. Krol. Hier moet een vereering wezen.
Colic. Ia, zo meen ik 'et ook.
K. Krol. Maar ik begin te vrezen,
 Mijn Dienaar het de beurs, nu is het heel verbruut.
Colic. Mijn Baas het ook de sleutel, en die is nu juist uit.
K. Krol. Wat dunkje van die schelm! ho, 'k begin wat te
 hooren.
Colic. Goet, heel goet. Hier meê zo, 'k docht datze was
 verlooren.

K. Krol. 'k Hebt.

Colic. Ik ook.

K. Krol. Daar 's een Konings daalder, nu loop ras;
Want ik ben zo verliefst, 'k wouze al by me was,
Mijn hart is daar binne, en ik bender noch buiten.
Waar ofze zo lang blijft? wilt de kamer op sluiten,
Nu voort, waar wachtje na? kom, laat me nu ook in.

Colic. Maar mijn Heer, die Koning het die geen Koningin?

K. Krol. Ia schort 'er dat aan, wat dunkje van die vlegel?

Zie daar, nu hebje 'er een. Het is een vaste regel,
Die de Dochter wil vryen, moet met gelt altijd,
Of met wat te vereeren, de Knecht met de Meydt,
Of de Dienst-boôn altijd zoeken te vreên te houwen.

Colic. Ia, maar hoor, die Koningin het die geen Staat-juf-
frouwen?

K. Krol. Taft aan, daar zijnder twee, hoe quelt me deze bloet.

Colic. Maar hebbenze geen Koetsier? zy gaan noit niet te
voet.

K. Krol. Hoe, scheerje mijn, of scheer ik jou, wat zel dit
wezen?

Daar is 'er een, gaat voort: 't is zo gelijk wy lezen,
Dat men liever met wijze mach hebbe te doen,
Als met gekken, dat blijkt met recht aan dit fatsoen;
Want nu de Vaâr uit is, komt men dees zot noch quellen.

Colic. Nu zo wat Edellui, verstaje, die alle ding in ordre
stellen.

K. Krol. Noch niet genoeg? ik bender ellendig aan vast,
Loop heen, daar zijnder twee; jou rechte hangebast,
Ik zelje dat betalen, dat wil ik jou wel zweeren,
Want waar ik kan of mach zal ik je affronteeren.

Wel benje noch niet heen? voort, wanneer zelje gaan?

Colic. Ei, een Pagie of twee, die d' Edellui ten dienst staan.

K. Krol. Daar hebje al men gelt, doet nu de deur toch open.

Colic. Noch zo wat Lakayen, die achter men Heers koets
lopen.

K. Krol. Ie hebt byget het paart, daar hebje ook de toom,
Daar

COLICOQUELLE.

Daar zijn noch vier duiten : wel 't lijkt men wel een droom ,

Al men gelt zo quijt ! 'k zeg de drommel haal het vryen ,
Kost het zo veel gelt , wel dit kan ik niet lyen ,
't Is *Nobus parclesom*, 'k heb nu niet een spelt.

Colic. Ai, zo 't je beliest men Heer, wisselt men eens dat stuk gelt.

K. Krol. 'k Heb niet een duit meer , hoe meugje men hoeft zo breken.

Colic. 'k Docht of 'er noch gelt in zen binnebeursje mocht steken.

Daar hebje de sleutel, treed nu maar stoutlijk in.

K. Krol. Dat meen ik ook te doen. Gegroet mijn Engelin.

Hy sluit de deur op , Levijntje uit en spreekt.

MYn Lief ook van gelijk : komt gy noch op mijn denken.

Tapt eens een kanne wijn , en wilt men Heer eens schenken.

K. Krol. O overschoone Maagt ! gy legt zo in mijn zijn ,
Dat ik steeds op u denk, het zy ook waar ik bin.

Lev. Nu, wanneer zelt lukken? of moet men jou noch noden?

Colic. Maar hoor Iuffroutje, jou vader het 'et mijn verboden,
Dat ik geen Wijn zou tappen terwijl hy uit was.

Lev. Dat 's niet Colicoquellitje, loop jy maar ras ,
En spoelt een frisse Roemer, dan zelve meê drinken.

Colic. Wel , 'k zel 't doen; maar komt de Baas zo schijt ik in
de vinken. *binne.*

K. Krol. Het is een aardig quant, hy doet veel om het gelt.

Lev. Dat 's waar, hy heeft voor vader flus een brief bestelt,
't Geeftme groot wonder hoe hy 'er meê is gevaren.

K. Krol. Mijn uitverkoren Lief, ik kan mijn nau bedaren
Van vreugde, om dat ik hier by u ben alleen.

Lev. Mijn overwaarde Heer, gy, en ook anders geen
Die mijn op 't hoogst behaagt, gy zijt mijn uit-gelezen,
Wilt gy de mijne zijn, ik wil de uwe wezen ;

Mijn overwaarde Lief, gy legt zo in mijn hart.

K. Krol. Ik weet niet wat ik zeg, ik bender in verwart,
Als in een Doolhof, daar de Min zelfs in gaat doolen.

Colicoquelle met een kannewijn uit, en spreekt.

DAar Iuffrou, 'k hebt gedaan 't geen gy mijn had be-
volen.

Lev. Gy hebt zeer wel gedaan, schenkt nu maar lustig in.

Colic. Avous, amoy.

K. Krol.

Mijn Lief, hy brengt u, Engellin.

Lev. Stil, hou op, hou op, hoe meugjet zo vol gaan schenken.

Colico. Kom, kom, dat is ook waar, je mocht 'er in verdren-
ken.

K. Krol. Wat dunkje van die quant, hy is op zijn verhaal.

Colic. Avous dan noch een reis, dat 's voor de darde maal.

Lev. Hoe zelt hier lukken? is 't niet lang genoeg gedronken?

Colic. Hou daar, Iuffroutje Lief, nu is 't van pas geschonken.

Lev. Avous Santee.

K. Krol.

Heb dank.

Lev.

Ik schenket jou vry vol.

K. Krol. Wat doet dat doch niet.

Colic.

Wel lieve Kapitein Krol,

Ie meugt jou kroes wel uit, en wilt zo zeer niet weigeren.

K. Krol. Die wijn die zou een mensch wel dra in 't hooft
gaan steigen.

Lev. Wel Liefste watje praat, ai, drinkt maar lustig an.

K. Krol. Iuffrouw, mijn dienst.

Lev.

Heb dank.

Colic.

Wat zo mijn lieve man.

Lev. Brengt mijn eens op een kus, de dardemaal houdt
kabel.

K. Krol. Geeft me de kan.

Colic.

Vigus par Vossus Sinyoor Diabel.

Lev. Nu voort, schenkt in, hoe stajé zo Colicoquel?

Colic. Wel wijzer, ik ook een reis, ik mach het meê wel.

K. Krol. Daar, houdt 'et al te maal, inaar gaat dan uit de ka-
mer.

Colico.

Colic. Ho, ho, jou schelm, jy zoekt wat aangenamer.
Ik zie wat 'er of is, ik ga hier maar van daan.

Zo Colicoquelle meent binnen te gaan, klopt de Vader.

Colic. Wie klopt daar?

Haanr. van binnen. Ik, doe op.

Lev. Och, och, wat gaat mijn aan?

Het is mijn Vader.

K. Krol. 'k Weet. Colicoquel wilt schelden,
En tiert of ik het was.

Haanr. Hoe zelt hier gelden?

Wilje op doen of niet?

Colic. Neen, je meugt weer heen gaan,
Mijn Meester het 'et mijn verboën, hy zoume lustig slaan.

Haanr. Ik benje Meester zelfs, doet op Colicoquelle.

Col. Neen, jy bent de Kapitein, gy komt den dief hier stellen,
Iou schellem, jou dief, jou Krol, 'k zeg fluks gaat hier
van daan.

Lev. Och, och, wat zel ik doen.

K. Krol. Ik hoop het zel wel gaan.

Lev. Och, waar jy maar uit.

Haanr. Doe op, hoe zal 't hier lukken.

Colic. Ik sloegje met de wijnkan liever de kop aan stukken,
Eer ik jou in-liet.

Haanr. Schelm, wil jy jou Meester slaan?

Colic. Ben jy 't dan Meester?

Haanr. Ia ik.

Colic. Ho, ho, qualijk verstaan.

K. Krol. Mijn waarde Engelin, hoe zel ik hier uit raken?

Lev. Ik heb een list bedocht, zie daar, neem jy dat Laken,
En hout het zo in die, en ik in deze handt.

Wanneer als vader komt, zo zeg, het is gebrant,

U dochter die was flaau, 'k heb daarom wijn gaan tappen;

Terwijl hy daar na kijkt, moet gy de deur uit snappen.

Terwijl

Terwijl de Vader uit komt , houden zy het Laken over endt , daar de Kapitein achter duikt , en raakt zo de deur uit.

Haanr. Schelm, hebje wijn getapt? o mijn ik ben in noodt.
Colic. Och kijk, mijn Meester kijk, jou Dochter is schier doodt.

Haan. Wel hoe mijn kint, wat 's dit, wat hebje in jou handen?

Colic. Ia , 't is een laken, dat het flus leggen branden.

Haanr. Waar is 'et? laat zien.

Lev. Ia ik heb 'et weêr gelapt.

Zo komt 'er dat hy heeft een roemer wijn getapt ;

Want ik was schier in zwijm, zo was mijn hart verslagen.

Haanr. Wel Dochter, is het zo, zo moet ik u beklagen.

't Zamen binnen.

Colicoquelle blijft.

'k Moet mijn gelt iens tellen terwijl ik alleenig bin.

Ha! dat 's de Koning , en dat 's de Koningin ;

Die moet ik in mijn beursje alleenig houwen.

Zakkerloote watte lichtvaardige Staatjuffrouwen

Zijn dat, ze benne met 'er beye wel een hoope te licht.

O! die Koetzier het ook niet zijn gewicht

Te degen. De Paasjes en Lakayen moet ik een reis kijken,

Wel dat kan noch gaan, die zouwen noch wel wat lijken;

Want dat volkje is doch altijd wat licht van gemoet.

O die Koning die lijkt meê wel een rechte bloet.

Die schelmse Kapitein die gaat me quaat gelt geven.

Kapiteyn Krol uit , en zeidt :

D At is zeer wel gelukt, noch heb ik van mijn leven

Zo niet benauwt geweest , dat 's zo waar als ik leef;

Als ik 'er maar om denk, zo staan ik noch en beef,

Zo is mijn hart ontfelt, ik kom tot gien bedaren.

Wel Monseur Colicoquel, hoe benje doch evaren?

Iy bent deegelijk een fraai vroom eerlijk man.

Colic. En iy bent de slimste gut die ik bedenken kan.

K. Krol. Hoe mijn groote maat, wel wat zijn dat veur woor-
den !

Colic.

Colic. Zegje noch maat, ik zouje byget schier vermoorden,
Dat je mijn noch in die reine komenschoep te kort doet.

K. Krol. Hoe! dat verstaan ik niet.

Colic. Het gelt en is niet goet.

Kijk, daar ziejet altezamen by malkanderen.

K. Krol. Zeg mijn welk het is, ik zal 't u graag veranderen.

Colic. Daar hebje 't altemaal, en wilt het zelfver zien.

K. Krol. Zoo ik 't te recht bekijk zoo is 'er hier niet ien

Die veul bezonders is, ik moetje niet bedriegen.

Colic. Och neen, nu zieje 't zelfs, ik zelder niet om liegen.

K. Krol. Dat weet ik wel, jy bent al te getrouwen knecht.

'k Heb mijn gelt vast weêr, en volg de regel van 't recht;

Dat is, *negera est primi regula juris*.

Colic. Mijn Heer wat zegje, als dat de koop te duur is?

K. Krol. 'k Zeg dat ikje niet en ken, benje noch zoo dom.

Colic. Maar hoor, scheerme niet, langt 'et mijn maar zo wederom.

K. Krol. Je bent te gaau, gescheert te worden van jou jonger.

Hou daar, *Mansje Boeger*.

wijst hem het gelt met de punt van de degen.

Colic. Och ik en heb geen honger.

K. Krol. Koppelaar, ik zoutje weêr geven; ja als ik zel.

Colic. O toe ten parole Kaptein, 't gelt is goet en overdubbelt wel.

K. Krol. Dat weet ik ook wel, jou Koppelaar, jou Briefdager.

Hadieu Koppelaar, Koppelaar. *binnen.*

Colic. Ia hadieu Hoere-jager,

Iou schelm, jou rechte gelt-dief, jou bure-verdriet,

Ik zouje wel hebben hadje die degen niet.

Ik zelt mijn Baas zeggen, hoorje veugel, die zelmie

Wel bystaan, hy zelve leere krolle, wel wat quelme

Dat, 'k benme geltje quijdt, ik armen slechten bloet:

Hoe waar ik zoo slecht, daar ik ben in 't Hof gebroet,

En heb die schelmery geleert alle dagen,

Daar ben ik ook Ridder met het braatspit geslagen,

Als ik snyeren kan zel ik 'er weêr na toe

Gaan,

Gaan, het is een eedel werk, ik wordt 'er ook niet moe,
 Als ik die kunst maar ken, zel ik wel weer gelt krijgen.
 Ik op mijn naaje, en 'k mach 'er maar van stil zwijgen.

Monseur Kater en Kapiteyn Krol uit.

M. Kat. **I**S 't waar? 't geen jey me segt: o mijn, ik lachme
 doodt;

Maar zeidt hy 't nou regen zijn Baas?

K. Krol.

Tut, Tut, geen noot:

Wat is dat vanje Nicht 't geen jeyme woudt verhalen?

M. Kat. Dat is van zijn Baas; maar ik zelt hem wel betalen,
 Die schelm, hy heeftme geaffronteert.

K. Krol.

Hoe! waar in?

M. Kat. Maar hoor eens, hy vrijt me Nicht de Schoone
 Waardin.

K. Krol. Hoe! die ouwen Haanrey? 'k geloof dat niet.

M. Kat. 't Is zeker.

Hy schonk haar lefent noch een zilvere Beeker
 Met een gouwen ring, maar zy hout hem op de tuil:
 Hy heeftme daar veracht wel schandelijk en vuil,
 Als dat ik was een guit, een schelm, een hoerejager,
 Een optrekker, een straatschender, een bureplager,
 En diergelijke meer, wat dunkje van die guit?
 Vind ik hem iens alleen, ik boor hem deur zijn huid.
 Mijn Nicht weet noch veel meer, ik kantje niet verhalen.
 Kom, gaan wy na haar toe, sa wakker, niet te dralen,
 Hy zei ook wat van jouw.

K. Krol.

Monseur Kater van mijn?

M. Kat. Ia, ganewer na toe, en drinken een roemer wijn. *bin.*

Haanrey uit, Colicoquelle van binnen.

Haanr. **C**olicoquelle, Colicoquelle.

Colic.

Wat zegje?

Haanr. Iou rechte slobberdoes, komt voort hier, en legje

Najen neêr, hoorje wel? en krijgt me je Fiool.

Colic. De kous is haast gedaan, ik ben al aan de zool.

Haanr.

Haanr. Kom hier, nou lustig als een man, en stelt de snaaren.
 Ie kunt wel een Albaade doen?

Colic. uit. 'k Zal 't wel klaren,

Zeg mijn maar waar 't is, zo loop ik datelijk heen.

Haanr. 't Is by mijn Schoonste Lief, weetje niet waar ik
 meen?

Colic. Ie mient de Schoon Troony, die ik de brief zou lan-
 gen,

Doeje niet?

Haanr. Ia, die meen ik, zy zel u wel ontfangen,

En lustig onthalen met alderhande wijn;

En zo 't er heeft behaagt, zo zelve wat van mijn

Meê krijgen.

Colic. Dat's een woordt van goudt.

Haanr. Nou niet te dralen.

Colic. Maar zoze me niet en schenkt, de droely mach 'er
 halen.

Nou Baas ik gaander heen, en speelder dat het bromt.

Haanr. Nou lustig dan, ik verlang tegen je weer komt. *bin.*

Monseur Kater, en Kapiteyn Krol uit.

M. Kat. **I**A zeeker, is het zo? wat brusme dat Levijntje.

Hier is 't. *Hy klopt. De Schoone VVaardin uyt.*

M. Kat. 'k Wensch u goeden avond Nichje.

S. VVaard. Wel Kouzijntje

Ben jey daar?

K. Krol. Ik wensch u goeden avondt Iuffrouw.

S. VVaard. Ik zagje niet: goeden avondt Kaptein.

M. Kat. Wel nou

Nichje, mach me je wel geluk biên metje Vryer?

S. VVaard. Wie meenje, Haanrey?

M. Kat. Wel ja.

S. VVaard. Die stinkende Snyer!

Wel hoe Monseurs, wech, wech, meenje dat hy mijn
 vrijt?

K. Krol. Met oorlof Iuffrouw, heeft hy iets van mijn gezeit?

M. Kat.

M. Kat. Zeg Nichje , heeft hy niet van ons zijn bek gaan roeren ,

Als dat we waren guits, en liepen 's nachts by hoeren ?

S. VVaard. Ia Monsieurs , 'k weet zelfs niet wat hy al he gezeit.

'k Heb wel een klucht gehadt wijl hy my het gevrijt.

K. Krol. Wat luffrouw ! 'k en hoop niet datje jou zo gaat verneeren.

S. VVaard. Benje mal ? 'k doet maar om met hem de gek te scheeren ,

En daar zulje van avond noch een proef af zien.

M. Kat. Ay zeg ons wat 'er is, wat zelder dan geschiên ?

S. VVaard. Hoor iens, hy het een Knecht . . .

K. Krol.

Ia 'k weet, Colicoquell

S. VVaard. Hoe ! ken j'em ?

K. Krol.

Ia ik tog.

S. VVaard.

Wel die zel hy hier bestelle

Dat hy van avond hier voor de deur lustig speelt ;

'k Wout niet hebben : 'k bid dat 'er je niet en verveelt

Zei hy, mijn Hartjelief, ay ! wilt mijn niet versmaden ,

Ik zal mijn Dienaar stuuren, dat hy speelt een Albade

Voorje deur, alsje gaat te rust, hy speelt heel schoon ,

En zingt meesterlijk alle Lietjens op een toon.

M. Kat. Ha, ha, ha, ha, ha, ha, neen zeker, hy is aardig ,

Die lompe Kleeremaker is hem niet half waardig.

K. Krol. Alle maal op een wijs ! nou, 't is een Musikant ,

De Miestre en de Knecht ze hebben goet verstant.

S. VVaard. Van doen, meenje ? maar hoor, ay helpt me w bedenken ;

't Is gezeit, als hy komt zel ik hem lustig schenken.

M. Kat. Ia met een entjen hout.

K. Krol.

Of met een pot vol pis.

S. VVaard.

Ik heb daar wat bedocht. zo dra als hy hier is

Zo treê jy zamen nit, en wilt hem hertig nooden

Co

Op alderhande wijn, wijn op de nieuwe mooden.

M. Kat. Maar ik versta dat niet, zeg wat is dat veur wijn

S. VVaard.

S. VVaard. Hoe ! benje noch zo bot, verstaje niet Cousijn ?
 Je zelt hem beschenken met wijn de Bastonade ,
 Met wijn de Suffletree, en doen hem veel cierade ,
 Met schoone roemers.

M. Kat. 'k Weet, byget dat 's wel bedocht.
 Kom na binnen toe, en elk een roemer gezocht.

S. VVaard. Kom an, en pas jy maar lustig wat te raken.

K. Krol. Beveel de zaak aan ons, wy zullen 't wel goet maken.

S. VVaard. Wel dan, maar ziet dat j'em niet al te veul en slaat.

K. Krol. Nou zien ik dat je de liefde noch aan 't hart gaat.

M. Kat. Praat 'er niet of, wy zullender lustig opklouwen.

S. VVaard. Ia was her de Miestre, het zou men dan niet rouwen ,

Al sloeg j'hem stikkent een arm of een bien :

Maar ei, wilt de knecht wat deur de ving'ren zien ;

Want ziet, hy komt maar doen het geen hem is bevolen.

M. Kat. Wy sellent doen ; maar datte wy zo lang wech scholen :

Want zo ras hy ons zag zou hy zen best deur gaan.

S. VVaard. Ik weet goet raat, blijf jy luy achter dat schut staan.

K. Krol. Byget dat 's goet, en wil jy hem eerst bejegenen ;

Maar wanneer komt hy ?

S. VVaard. Ontrent te half negenen.

M. Kat. Dan is 't de rechte tijdt, nu kom, niet lang te staan:
 We hebben op dees zaak ons nu al wel beraân.

S. VVaard. Kom dan, wy zullen eens op zijn gezondheid drinken.

K. Krol. Ia dat 's de rechte slach.

Samen binnen.

Colicoquelle al spelende uit.

W At zo, die snaren klinken

Als een scheet in een mostert-pot. Nou, hier is 't huis

Daar ik moet speulen, 't is 'er beget zo stil als een muis ;

Ze is, hoop ik, niet te bedt, zou ik immers denken.

Wel als ik nou al speel, wie zel me dan beschenken

B

Met

Met alderhande wijn, gelijk het is gezeit?
 Nou, ik mag opspeulen, lichtelijk komt de Meit
 Veur, als die me beschenkt dan heb ik niet te klagen.
 Daar hebje't zei de Bruidt, en't ontviel haar van de wa-
 gen.

Hy speelt, terwijl komt de Schoone VVaardin uit.

S. VVaard. **D**Aar is hy, houje stil. Wel goeden avondt
 borst,

Hebje hier lang gestaan? hoe vaart, hebje geen dorst?

Colic. Ia Iuffrou, ik zou degelijk wel een reis drinken.

S. VVaard. Hoe stajc zo en schurkt, of bijten jou de vinken?

Colic. Neen Iuffrou, maar 't is om dat ik jou zo lief krijg.

Moet ikje wel een reis zoenen?

S. VVaard. Neen tog nier, zwijg

Daar van, Colicoquelle, je Miestcr mocht het merken.

Colic. Ia had ik zo een schoots-vel, 'k zou dan ook wel wil-
 len werken.

S. VVaard. Wat praatje binnens monts, zingt liever overluit.

Colic. Maar zeg eens Iuffrou, binje met men baas de Bruit?

Zo zel ik, ter eeren van jou, een lietje zingen.

S. VVaard. Dat is alleveliencs, doe jy maar slechts jou dingen.

Colicoquelle zingt.

Dees Iuffrouw die hier voor my staat, die hiet de Schoon VVaardin,

Ze hout open Akkedemy, daar laat ze elk een in

Studeeren, op een nieu fatsoen, maar 't moet hem kosten gelt;

Ik zal hier lustig vrolijk zijn, en geven niet een spelt.

Kom tap nu een beeker Bier met een roemer Wijns,

Het mach 'er nou op staan.

S. VVaard. Kom voor den dag Kouzijns,

En wilt men deze gast te deegen wel tracteeren.

Kapiteyn Krol, en Monsieur Kater uyt.

Spreeken gelijk. **H**A, welkom mijn Vriendt.

Colic. O! weest gedekt gy Heeren.

K. Krol.

K. Krol. *à Monsieur je suis Vostre serviteur.*

Colic. Ia, men Heer, 'k heb alzo wat gestaan voor de deur,
Dan 't is geen noot, alsje me maar lustig wilt beschenken.

M. Kat. Dat zullen wy doen, eist maar slechts watje kunt
bedenken

Veur wijn, wy hebbenze, 't zy wijn de Suffletté,
Of wijn de Bastonadé.

Colic. Ia, hebje die mee?

Ik heb ereis Bastert geproeft, gut ze smaakt zo zoet.

M. Kat. Of wilje wijn Stropadé? die is ook heel goet,
Of wijn de Doodtsteeké? ja die mag ikje geeven,
Daar hebje aan een glas genoeg veur al jou leeven.

K. Krol. Geef hem liever een roemer wijn de Voet in 't gat,
Die mach hy ook wel.

Colic. Maar hoor, wat veur wijn is dat?
Ik bidje Iuffrouw, laat me die toch schenken.

S. VVaard. Ia dat 's al fraje wijn, dat zouje niet bedenken,
Die is nou aangekomen met de nieuwe Vloot.

Colic. Wel tap dan lustig an, ik machze beget als broot.

S. VVaard. Nou wakker dan Kouzijn, wilt 'er lustig opklou-
wen. *Zy slaan hem.*

Colic. O mijn, o mijn, och, ik bidje wilt doch ophouwen,
O, o, o, o, o mijn, o mijn, je slaat me doot!

M. Kat. Wel hei, hoe praatje zo, 'k docht datje 't mocht als
Wil ikje noch een roemer Bastonade halen? (broodt,

Colic. Och neen, ik ga.

K. Krol. Wilt dan je gelach betalen,
Het geender is te quaat, nu voort, niet lang te staan,
Of lustje noch al meer?

Colic. O neen! 'k wil liever gaan;
Maar kostme dit noch gelt, dat kan ik niet verdragen;
Is dit de nieuwe wijn, me dunkt het lijkt wel slagen,
Noch ben ik van mijn leven zo niet afgesmeert.

K. Krol. Nou voort, geef gelt.

Colic. Wel hoe, heb ik noch gelt verteert?

M. Kat. Wel jaje, vraagje dat? me dunkt je lijk wel dronken:

Colic. Hoe! van de schoone wijn die jey me hebt geschonken?

M. Kat. 't Za wakker, voort te beurs.

Colic. Och mijn lieve Monseurs,

Heb ik ien penning in mijn darm, zo likmen de beurs.

K. Krol. Bereyje ter doodt, dat woort zel kosten jou leven.

Colic. Ay! maar weest doch stil, ik zeltje liever geven,

't Is een verzinning, wat is 'er dan te quaat?

M. Kat. Inist bereekent gelach, voor ons elk een Dukaat,

We kennen 't aârs niet doen, of we doen ons zelfs schade,

't Is wel gereekent.

Colic. De Duivel haal d'Allebade.

K. Krol. Nou lustig, geef mijn een France Kroon voor mijn deel,

Ik kan 't niet minder doen.

Colico. Wel het kostje zelfs zo veel.

Maar hoor, beloofje me dat, zo zel ikje betalen,

Wanneer mijn Baas hier komt datje dan zelt gaan halen

Van de zelfde wijn, die ik nu heb gehad,

't Zy wijn de Suffletté, of wijn de Voet in 't gat.

S. VVaard. Ia toch, o ja, dat zellenze jou wel belooven,

Zo ras als hy maar komt.

Colic. Hoor, 's nachts zo komt hy boven

Wanneer ik leg en slaap, en neemt altijd mijn gelt

Dat ik krijg van de half vaten t'huis te brengen, niet een spelt

Laat hy in mijn beursje blijven, ja dat ik by de huizen

Verdien met kapitteltjes te lezen, komt hy luizen

Uit 't slip van mijn hemt: 'k wist niet waar het bleef,

Dan van ochtent wierd ik het wijs, 'k zag het deur de schreef

Van de Bedtstee, 'k wist niet langer waar ik 't zou bergen,

En doen ik hem der van zei, zo gink hy mijn noch tergen

En quellen, en zey, hy wou 't altijd gaan doen;

Maar ik had noch een resje, en dat stak in mijn schoen.

K. Krol.

K. Krol. Ha, dat is wel gedaan.

M. Kat. Nou zullen wy 't wel vinden.

Colic. Ay, 'k bid Monseurs, weest stil, ik zalze wel los binden,
Zie daar, ik ty 'er an; wat doe mijn geen geweld;
Ik ben jou luy dienaar, hou daar, zo is jou gelt.

*Zo hy na zijn schoenen boks om los te binden, vat hy elk by
een been, haalt 'er onder de voet, en loopt wegh.*

S. VVaard. Ha, ha, ha, ha, Kouzijns, hy hetje gaan betalen.

M. Kat. De drommel haal de Gek, ik zal hem achterhalen,
En krijg ik hem.

S. VVaard. Wat wilje doen? weest maar slechts stil:
Hoe vaart jou France Kroon?

K. Krol. Ia vraag hoe vaart mijn bil:
Kom lustig achter an, wy zullen hem wel krijgen.

M. Kat. Ia al was hy schoon in huis, kom Nichje.

S. VVaard. Wat vijgen,
Hoe praetje zoo, kan ik vechten tegen een man.

K. Krol. Daar's een Dochter in huis, vat die maar lustig an.

S. VVaard. Dat's wel, kom, ik leg dan ook wel een reis een
kansje.

M. Kat. Kom lustig, gaane wy 'er dan voort na toe, samen bin.

Colicoquelle uit, klopt aan de deur, en zeidt:

D At dansje
Ben ik ontsprongen, nou lustig, spreek, waar is de
Baas?

Levijntje uyt.

Z le, wel graautje gat toe, wat brustme deze Haas;
Vader kom hier.

Colic. Wel ja, ik kom mijn best aanloopen.

Haanrey uyt.

W El hoe baerje zo, hebje jou gat vol gezoopen?
Wat zei mijn Lieffte? spreek, hoe komje zo verbaast?

B 3

Wasze

D'AARDIGE COLICOQUELLE.

Wasze wel te vreên?

Colic. Ia als een out wijf dat raast.

Haanr. Wat zeyze dan? spreek, hoe komje zo aan hollen?

Colic. 'k Heb in Duwel geweest.

Haanr. Wie, jy?

Colic. Ia met jou Dochters Pollen;

'k Loofze benhen al doodt, zo heb ikze veur.

Gehadt.

Lev. Wie, mijn Pollen?

Kapiteyn Krol, de Schoone VVaardin, en Monsieur Kater.

K. Krol. D Aar staat hy voor de deur.

Haanr. Wel, wie komt ginder aan? zijt gy het mijn Be-
minde?

S. VVaard. Dat wordje wel gewaar.

Monsieur Kater vat Colicoquel by de Kop, en zeidt:

Kom, nou zel ikje wel vinden.

Colic. Och Miestert, staat men by, of anders raak ik door.

Haanr. Hoe! wat is hier te doen?

Lev. En ziet al wieje stoor,

Wat brustme deze Hoer.

S. VVaard. Ik zweer, dat zelve rouwen.

Vechten in 't hondert.

M. Kat. Nichje, 't is genoeg, ik bidje wilt doch ophouwen.

K. Krol. Hoe vaart, hebje genoeg?

Colic. Voorwaar mijn lust geen meer.

K. Krol. Indientje wel gevalt, zo kom ik morgen weêr.

J. v. DAALEN.

U Y T.

